

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Røverstuen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515389154432.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Den Rejsende skulde omtrent samme Vej, og drog med sin Vejviser afsted, saa hastig, som denne kunde smaaatrave, efter at have skilt sig ved sine Træskoe. Da de havde tilbagelagt en god Fjerdingmiil, og vare komne op paa Rygningen af en Bakke, der skraanede ned ad mod Aaen, fik de Øje paa begge Rytterne. Den Første havde naaet 36 Enden paa sit forfløjne Ridt: Hjorten var styrtet død ned i Aaen, paa et Sted, hvor der var meget lavt Vande. Dens Banemand stod endnu skrævs over den, og stræbte at gjøre sig løs fra dens Takker, som havde boret sig ind i hans Klæder. Just, som han blev færdig hermed og sprang iland, kom Skytten - som først var redet fejl af ham - farende forbi vor Rejsende, med Tøjlen i den ene og Bøssen i den anden Haand. Et Par Favne fra den uheldige Hjorterytter standsede han Hesten, og med de trøstelige Ord: »nu skal Du døe, din Hund!« lagde han Geværet til Kinden. »Holdt, holdt!« raabte Delinquenten, »giv Dig Stunder, Niels! det jager vel ikke; vi kan jo snakke os tilrette.« »Ingen Snakken længere!« svarte den forbittrede Jæger, »Du skal ligge paa dine Gjerninger!« »Nej bie dog et lille Gran endnu!« raabte hiin igjen: »lad mig først læse mit Fadervor!« »Hvad, vil Du læse?« sagde Niels, idet han lod Bøssen synke lidt fra Kinden, »i Himmerig kommer Du ikke alligevel.« »Saa er det din Skyld, Niels!« svarte den Anden, »naar Du vil undlive mig midt i mine Synder.« »Det har Du fortjent, din Hjortetyv!« raabte Niels, og hældede atter Kinden til Kolben. »Hej, hej!« skreeg Mads igjen, »bie et bitte Korn endnu! Naar Du nu skyder mig, saa - aa tag dog den Bøsse fra Øjet! jeg kan aldrig lide at Man peger ad mig med et ladt Gevær -« Niels løftede atter Hovedet - »skyder Du mig, saa kommer Du selv til at klæde Stejle og Hjul.« »Fanden hvilket!« svarte Skytten med en tvungen Latter, og sigtede paany. »Niels, Niels!« raabte hiin igjen, »her er Vidner; men hør! jeg vil give Dig et andet Raad: nu har Du mig jo vis nok; jeg kan ikke gaae fra Dig; kan Du ikke føre mig til Gaarden (Herregaarden), lad saa Manden (Herremanden) gjøre med mig hvad han vil Saa beholde vi begge To vort Liv, og Du fortjener Dig tilmed en god Drikkeskilling.« Idetsamme kom den Rejsende til, og raabte til Skytten: »For Guds Skyld! kjære Ven! gjør dog ingen Ulykke; men hør hvad Manden siger!« »Manden er en grov Misdæder« sagde Skytten, men spændte dog Hanen ned og lagde Bøssen paa Sadelknappen; »men siden den fremmede Mossiø beder for ham, vil jeg skjænke ham Livet. Du er ellers gal Mads!« sagde han til denne, »for nu kommer Du til at gaae med Skubkarren din Livstid; havde Du ladet mig skyde Dig, var nu Alting forbi - kom da din Kjeltring! og hold Dig ved Siden af mig! Kom nu og tag Skankerne med Dig!« Derpaa satte de sig i Gang, og den Rejsende, der ligeledes skulde til Ansbjerg, gjorde Følgeskab med.